

100912 Femtonde söndagen efter Trefaldighet Lars B Stenström

Här är ditt liv
vilket spännande namn
på ett TV-program

Igår kväll var det skådespelaren
Kjell Bergqvist som satt i den heta stolen
En märklig människa, inte helt okomplicerad
men med ett stort hjärta visade det sig...
Om honom fick man veta en liten detalj:
han kunde stå framför lådor och skåp
utan att veta vad han gjorde där
Sked, fick familjen ropa för att
påminna honom, sked!

Här är ditt liv,
är ett program med en lång historia
Genom åren har tittarna uppskattat
att komma bakom en människas yttre
bakom fasaden, bortom rubrikerna

Det är inte utan att man ibland
föreställer sig att man själv satt
där i stolen – för att i några möten
bilder, intervjuer få delar av sitt liv
framlyft

Tänk att få möta en klasskamrat,
en vän som man tappat kontakt med
en lärare som minns en,
en person man stått nära...

Vilka har jag känt? Hur har jag varit?
Vad har jag gjort? Vem är jag egentligen?

Som Kjell Bergqvist har många av oss stått
framför en hylla eller ett skåp,
kommit till ett rum och själva ärendet
var plötsligt borta
Man vet inte vad man gör där,
varför är jag här?

Ingen viskar: sked, till oss

Ibland kan det hjälpa om man går tillbaka
till den plats där man startade,
till ursprunget
Jag stod här vid bordet
och behövde, ja vad var det?
Vart var jag på väg och varför?

Ibland får man till och med
bli sin egen viskning – sked, sked
tidtabell, tidtabell...
Eller på väg till affären
går man och mumlar
inte alltid så fromt, inte bedjande
som många kunde tro.
Som ett mantra upprepas viskningarna:
mjölk, margarin, bananer, en tidning,
mjölk, margarin, bananer och tidningen...

Här är ditt liv
blir ibland även en berättelse om förlust
om sjukdom och sorg
Kjell Bergqvist sörjde med några vänner.
Deras barn hade försvunnit i Tsunamin
och hans röst bröts, blev fylld av sorg,
han suckade och tårarna kom

(Predikanten återger valda delar av nedanstående dialog)
En man (gestaltad av Sven Melander) med en mikrofon
sitter på huk framför en liten flicka
(och nedan får man ha överseende med en del kraftuttryck)
Om du fick önska dig vad du ville - vad önskade du dig då

En docka?

Jag menar liksom nånting större

En cykel?

Nej, inte inte någon leksak

En video?

Nej, nej inga inga saker liksom, utan nånting som är jätteviktigt.

Nånting som alla människor på jorden vill ha

Mat?

Nej, mat och mat alltså, nej nå'nting som är, som är viktigt, nånting som man demonstrerar för, som
Amerika och Ryssland ska prata om, vad är det

Pengar?

Pengar och pengar. Va hum hum, är det det enda du tänker på - dockor och cyklar och pengar och mat å sånt. Skit alltså. Tänk om det kom hem en massa soldater och sköt din mamma och din pappa, skulle det var roligt tycker du, skulle det va kul, va

Nä?

Nä, men va är det då, va e de då da

Krig?

Men vafff, är du dum i huvet? Det är ju inte det de ska va. Va e de då man inte vill ha, va e de man ska ha då

Fred?

Ja det är precis...(nu avvisas flickan och puttas bort ur bild)
och de e alltså det som svenska barn vill ha mest av allt, fred på jorden!
En klassisk sketch ur Nöjesmassakern

I mardrömmar, och dessvärre
ibland i verkliga livet, kan jag tänka
att det är så man uppfattar kristen tro,
som en förutfattad mening
som en uppfattning
med ett enda inlärt svar

När vi idag ställer frågan
om det allra mest nödvändiga
om vad som är viktigast
vår allra djupaste trängtan
och längtan
befinner vi oss, står vi
framför våra egna liv
som i ett rum, framför ett skåp
och vi minns inte riktigt
vad vi gör där
Vi måste då bli vår
egen längtans viskning

En behovstrappa beskriver våra behov
i en prioriteringsordning
De grundläggande behoven måste mötas
för att sådant som kommer högra
upp på trappan ska bli riktigt angelägna
Behovsnivåerna är fem (Maslow)
och vi börjar med grunden:

Våra kroppsliga behov
andas, äta, dricka, sova
Våra behov av trygghet-
vara säker och ohotad
Våra behov av kärlek och gemenskap

ha närhet till en partner, familj, vänner
Våra behov av uppskattning
att bli erkänd, respekterad
Våra behov av självförverkligande
gör det som ger personlig utveckling
förförståelse och bekräftelse

Tänk nu att din hand är ett papper
där kan du utan penna
men med ditt finger skriva
din allra djupaste längtan
det som är mest angeläget
och nödvändigt
för dig, i ditt liv
Ingen annan än Du
och vår Herre
kan läsa dina ord
Bär dina ord om det nödvändigaste
med dig fram till altaret idag
och om du blir rådvill, tveksam
bli din egen viskning
Den som då lyssnar riktigt noga
kan bakom sina egna ord
få höra Guds viskning

Om jag samlade in dessa lappar
kunde jag läsa din längtan:
din övertygelse: bli frisk, sjunga
det ska gå bra för barnen, andas,
be, slippa värk, sömn,
tro på Gud, förlåtelse, vara lycklig,
älska, hälsa för en svårt sjuk anhörig...
få ligga i en hängmatta en sommardag

Ett är nödvändigt, säger rubriken
över dagens texter
men det kunde lika gärna stått:
Här är ditt liv

I berättelsen om Elia och änkan
förstår vi att tillit och gästfrihet
förmår människor att dela det
lilla man nästan inte har
och att det blir välsignat
mötet, samhörigheten
delandet

Av texten från Apostlagärningarna
framgår att man lever som en gemenskap
det man äger har man gemensamt
man hör berättelsen om Jesus
och får riklig del av Guds nåd

Vad säger då Jesus?

Matt 11:28-30

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. [29] Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. [30] Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt."

Han visar vägen till sig själv

Det är som om han sa

Just här är ditt liv

inte någon annan stans

här,

nära mig,

vila

Att få lämna över det vi bär på

om bara för en stund

ger en sådan oerhörd lättnad

Just då finns inget tryck

ingen press

bara ett par fotsteg

som vi kan följa

Om vi får och kan släppa något

av allt vi bär på

kunde vi kanske finna fram till

ett centrum i våra egna liv

till det som är nödvändigt,

vår eld, vår längtan

Att komma dit, att vara där

mitt i sitt eget liv

är att finna Guds kärlek